

Gichin Funakoshi

Gichin Funakoshi (jap. 船越 義珍 *Funakoshi Gichin*[?], ur. 23 grudnia 1868 w Shuri (dzisiejsze Naha), zm. 26 kwietnia 1957) - japoński mistrz karate. Pod jego okiem pobierali nauki tacy mistrzowie jak: Hironori Otsuka (wado-ryu), Masutatsu Oyama (kyokushin) czy Hidetaka Nishiyama (karate tradycyjne).

W historii japońskich sztuk walki był pierwszym człowiekiem, który wprowadził nazwę *karate* na określenie sztuki walki bez broni. To właśnie dzięki niemu karate stało się ogromnie popularne na całym świecie. Nauki pobierał u mistrzów Anko Azato i Yasutsune Anko Itosu.

W 1921 na stałe wyjechał z Okinawy do Japonii i tu rozwijał sztuki walki. Jako pierwszy człowiek na świecie otrzymał oficjalny stopień mistrzowski 10 dan - 12 kwietnia 1924. W 1936 po wieloletniej pracy nad propagowaniem sztuki walki, czy to w formie pokazów czy wydawaniu książek, Społeczny Komitet Wspierający Karate ofiarował mistrzowi budynek, w którym założył pierwsze oficjalne dojo, czyli miejsce do ćwiczeń. Ku zdziwieniu mistrza nad salą pojawiła się nazwa *Shotokan* (*świątynia sosnowej fali*), gdyż samego Funakoshiego nazywano *Shoto* (Fale sosen - jego pseudonim literacki), zaś *Kan* znaczy budynek. I tak już przyjęła się nazwa stylu i zarazem Szkoły Karate-do Shotokan, chociaż sam mistrz nie był tym faktem zachwycony, gdyż twierdził, że karate jest jedno, a dzielenie je na poszczególne style jest zwykłym wypaczeniem.

Gichin Funakoshi

Mistrz Funakoshi nieustannie powtarzał, iż podstawowym celem treningu karate jest podsycanie w sobie ducha pokory, najważniejszej ze wszystkich postaw człowieka. "Nie wystarczy walczyć jak lew, lecz należy zawsze i bez wyjątku opowiadać się po stronie sprawiedliwości".

Koniec XIX wieku był bardzo trudnym okresem dla Japonii. Ogólna nędza i zubożenie materialne było na porządku dziennym. Pewnego dnia cierpiący biedę Funakoshi wracał do czekającej w domu żony, niosąc ciasteczka, które udało mu się kupić po tygodniu ciężkiej pracy. Wieczorem wybrał się w podróż. Nagle drogę zastąpili mu rabusie. Rozczarowali się tym, że ich łupem padnie zaledwie kilka ciasteczek. Lecz cóż, dobre i to. Mistrz oddał im je bez wahania, pozdrawiając ich na drogę. Jako ekspert sztuk walk, mógł bez żadnej trudności poradzić sobie z rabusiami. Mimo to z wielką pokorą potraktował napastników. Po powrocie opowiedział przygodę dwóm mistrzom, u których pobierał nauki. *Co w takim razie zaniósłeś żonie?* - zapytał jeden z nich. Na to Funakoshi odpowiedział: *Skoro bez sprzeciwu oddałem rabusiom ciasteczka, żonie przyniosłem serce przepiętne modlitwą*. Nauczyciele nie mogli ukryć swej wielkiej radości. Jeden zaś z nich wykrzyknął: *Wreszcie rozumiałeś na czym polega karate!*

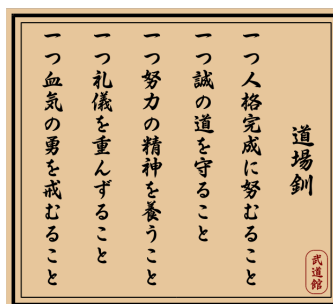
Funakoshi zawsze twierdził, iż "karate to przede wszystkim unikanie przemocy". "Trenujcie po to, żebyście byli słabi, w tym tkwi siła", "zwycięstwo w pojedynku o nieistotne sprawy jest głupotą!", "uderzyć człowieka za to, że jest głupcem, oto dopiero głupota!". Był niezwykłym mistrzem, propagował aktywnie karate do końca swych dni, będąc niesłuchanie sprawnym fizycznie.

Sprawy moralne zawsze stały u niego przed nauką techniki. I taką postawę zaszczepiał swoim uczniom. Tylko raz w życiu, w wieku 80 lat, obezwładnił dwóch uzbrojonych rabusiów ulicznych. Jednak do końca swych dni nie mógł sobie tego postępu wybaczyć, gdyż tak bardzo odbiegał od głoszonych przez niego poglądów.

Mistrz Funakoshi zmarł 14 listopada 1957. *Karate ni sente nashi* ("Karate nie jest sztuką agresji") - taki napis widnieje na obelisku w świątyni Enkaku-ji poświęconej pamięci twórcy współczesnego karate.

Dojo Kun

Hitotsu! Jinkaku kansei-ni tsutomuru koto!
Hitotsu! Makoto-no michi-wo mamoru koto!
Hitotsu! Doryoku-no seishin-wo yashinau
koto!
Hitotsu! Reigi-wo omonzuru koto!
Hitotsu! Kekki-no yū-wo imashimuru koto!

Dojo Kun

Po pierwsze! Dążyć do doskonałości charakteru!

Po pierwsze! Bronić drogi prawdy!

Po pierwsze! Krzewić ducha wysiłku!

Po pierwsze! Szanować zasady etykiety!

Po pierwsze! Strzec się porywczej odwagi!

Niju Kun

空手道は礼に始まり礼に終る事を忘るな
 空手に先手なし
 空手は義の補（たす）け
 先づ自己を知れ而して他を知れ
 技術より心術
 心は放（はな）たん事を要す
 禍（わざわい）は懈怠（かいたい）に生ず
 道場のみ空手と思ふな
 空手の修業は一生である
 凡ゆるものを空手化せよ其処に妙味あり
 空手は湯の如し☐えず熱度を与えざれば元の水に還（かえ）る

勝つ考は持つな負けぬ考は必要
 敵に因って轉化せよ
 ☐は虚実の操☐如何に在り
 人の手足を剣と思へ
 男子門を出づれば百万の敵あり
 構は初心者には自然体
 形は正しく実☐は別物
 力の強弱体の伸縮技の緩急を忘るな
 常に思念工夫せよ

KARATEDO WA REI NI HAJIMARI
 REI NI OWARU KOTO WO
 WASURUNA
 KARATE NI SENTE NASHI
 KARATE WA GI NO TASUKE
 MAZU JIKO WO SHIRE
 SHIKOSHITE TAO WO SHIRE
 GIJUTSU YORI SHINJUTSU
 KOKORO WA HANATAN WO YOSU
 WAZAWAI WA GETAI NI SHOZU
 DOJO NO MI NO KARATE TO
 OMOUNA
 KARATE NO SHUGYO WA ISSHO
 DE ARU
 ARAI YURU MONO WO
 KARATEKA SEYO SOKO NI
 MYOMI ARI
 KARATE WA YU NO GOTOSHI
 TAEZU NETSUDO WO
 ATAEZAREBA MOTO NO MIZU NI
 KAERU
 KATSU KANGAE WA MOTSUNA
 MAKENU KANGAE WA HITSUYO
 TEKI NI YOTTE TENKA SEYO
 TATAKAI WA KYOJITSU NO SOJU
 IKAN NI ARI
 HITO NO TEASHI WO KEN TO
 OMOU
 DANSHIMON WO IZUREBA
 HYAKUMAN NO TEKI ARI
 KAMAE WA SHOSHINSHA NI ATO
 WA SHIZENTAI
 KATA WA TADASHIKU JISSEN WA
 BETSUMONO
 CHIKARA NO KYOJAKU KARADA
 NO KANKYU WAZA NO
 SHINSHUKU WO WASURUNA
 TSUNE NI SHINEN KUFU SEYO

Karate zaczyna się i kończy
 pozdrowieniem.
 Karate nie jest formą agresji.
 Karate jest prawością i
 wdzięcznością.
 Karate jest drogą do zrozumienia
 samego siebie i innych.
 Duch jest zawsze pierwszy,
 technika zawsze druga.
 Zawsze bądź gotowy do otwarcia
 swojego umysłu.
 Karate uczy nas, że niepowodzenie
 uderza w nas bardziej kiedy jest
 rezygnacją.
 Karate ma istnieć nie tylko na
 dojo.
 Karate jest zasadą dla całego
 twojego życia.
 Duch Karate musi zachęcać i
 stanowić radość dla wszystkich
 poczynań.
 Karate musi współistnieć z ogniem
 twojej duszy.
 Karate nie oznacza zwycięstwa,
 ideą jest nie przegrać.
 Duch musi być niepodobny do
 swoich przeciwników.
 Koncentracja i wypoczynek muszą
 być używane we właściwym
 czasie.
 Myśl o swoich rękach i stopach jak
 o mieczach.
 Karate jest myśleniem, że cały
 świat może obrócić się przeciw
 tobie.
 Karateka zawsze pozostaje w
 gotowości.
 Kata jest doskonałością stylu,
 zastosowanie jest następne.
 Tak jak łuk, karateka musi mieć
 zdolność napinania się i kurczenia,
 szybkości i powolności.
 Duch musi zawsze dążyć do
 doskonałości.

Bibliografia

- Jerzy Miłkowski, *Karate*, Warszawa, Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, 1983 ISBN 83-11-06860-7.
-

Źródła i autorzy artykułu

Gichin Funakoshi Źródło: <http://pl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=21215972> Autorzy: -js-, Aegis Maelstrom, Alessia, Berasategui, Chymatioq, Codiak, Harkonnen2, McZ, MesserWoland, Odder, Paberu, Pundit, RoclorD, Ryu, Seibun, Vigilium, Wames, 24 anonimowych edycji

Źródła, licencje i autorzy grafik

Plik:Funakoshi.jpg Źródło: <http://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Plik:Funakoshi.jpg> Licencja: Public Domain Autorzy: GrummelJS, Simonxag, Thierry Caro, Yonatanh, 2 anonimowych edycji

Plik:Dojo Kun.svg Źródło: http://pl.wikipedia.org/w/index.php?title=Plik:Dojo_Kun.svg Licencja: Creative Commons Attribution-Sharealike 2.5 Autorzy: User:Harkonnen2

Licencja

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>
